

РЕШЕНИЕ

№ 28902

гр. София, 17.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 23.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разглежда дело номер **1303** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на М. А. М. – гражданка на С., ЛНЧ: [ЕГН], срещу решение № 199 Х от 08.12.2025г. на Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет, с което ѝ е отказано допускане на последваща молба за предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Жалбоподателят иска отмяна на решението. Твърди, че то е незаконосъобразно и поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административно производствените правила и в противоречие с приложимия материален закон. Твърди, че административният акт е издаден в нарушение и на чл. 35 и чл. 36 от АПК. Сочи, че то е постановено при допуснато съществено нарушение на основание раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена група, или излагане на опасност от изтезание или друга форма на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Излага доводи, че пред административния орган е изложена подробно бежанската история, но същата не е възприета правилно. Счита, че ако не съществуваше заплахата за живота и личността ѝ, нямаше да търси убежище в България, на хиляди километри от дома си. Твърди още, че в С. все още има рискове по отношение на сигурността и ежедневието.

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ, оспорва жалбата. Излага доводи за неоснователност и недоказаност на обжалваното решение и моли съда да отхвърли оспорването. Счита, че решението е постановено при спазването на административно производствените правила, както и че при подаване на третата си последваща молба, молителката не е представила никакви доводи

относно нейните твърдения. Сочи се, че решението на интервюиращия орган е резултат на сериозен и задълбочен анализ, съобразени са всички факти и обстоятелства. Не се сочат факти, възникнали след влизане в сила на предходните решения, нито се представят нови индивидуализиращи елементи, които да променят оценката на риска. Нещо повече, интервюиращият орган е анализирал актуална справка относно положението в родината на молителката, където е установил, че към настоящия момент на издаденото решение също няма безогледно насилие в С.. Отбелязва, че несигурното положение в отделни райони на страната е резултат на инцидентни прояви, които не могат да бъдат определени, като отговарящи на критерия за безогледно насилие.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, счита, че се установява следната фактическа обстановка:

Началото на разглежданото производство е поставено с молба от 21.11.2025г. Процесната последваща молба молителката обосновава с общата обстановка на несигурност в С., както и с твърдения за настъпване на нови обстоятелства относно личното и положение и държавата и на произход.

Установява се, че жалбоподателката е [дата на раждане] в С., [населено място], обл. И., гражданка на С., арабка по народност, вероизповедание - мюсюлманка сунит, семейно положение - неомъжена, ЛНЧ [ЕГН]. Личните данни на кандидатката за закрила са установени въз основа на Декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

С обжалваното в настоящото производство решение на Интервюиращ орган към председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет е отказано допускането на последваща молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ.

Административният орган е приел, че се пораждат съмнения относно достоверността на завените от М. А. М. нови обстоятелства, което води до извода, че те са заявени с единствената цел да удостоверят обстоятелства, релевантни за допускането на последващата молба до производство за международна закрила.

Срещу постановеното решение е подадена жалба за осъществяване на съдебен контрол от страна на Административен съд София – град.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената в закона писмена форма. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила по ЗУБ.

Решението е издадено при правилно тълкуване и прилагане на закона. Съгласно чл. 76а ЗУБ (Нов - ДВ, бр. 101 от 2015 г.) преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 (Изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2015 г.), предвиждащ, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът:.... 4. е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Процесната молба за международна закрила е разгледана като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, съгласно който това е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като ... производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

Жалбоподателят не оспорва, а това се установява и от доказателствата по делото, че процесната молба е последваща такава по смисъла на посочената норма – постановени са две предходни, влезли в сила решения.

Производството пред административния орган е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, който регламентира процедурата по предварително разглеждане на подадената последваща молба за международна закрила. Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, в чл. 33 посочва случаите, в които този вид молби се приемат за недопустими. Съгласно чл. 33, параграф 2, б. „г“, държавите членки могат да приемат, че една молба за международна закрила е недопустима, ако е последваща такава и когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това дали той отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Съответстваща разпоредба на чл. 33, параграф 2, б. „г“ от Директивата в българското законодателство е тази по чл. 76а от ЗУБ. Съгласно този член от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ. Именно тази преценка е била направена и от интервюиращия орган в Държавната агенция за бежанците.

От друга страна, разпоредбата на чл. 76б от ЗУБ не предвижда провеждането на лично интервю с чужденеца, както и в посочените хипотези на чл. 76в от ЗУБ, чужденците не се ползват от правата по чл. 23, ал. 1, чл. 29, ал. 1, т. 8, чл. 29а и чл. 58, ал. 7. Тези обстоятелства обаче не изключват приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата.

Съобразно текста на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. При съобразяване на приложимата норма на чл. 13, ал. 2, т. 4 от закона, тези писмени доказателства следва да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход. От събраните по делото доказателства се установява, че на жалбоподателя са дадени указания относно реда за подаване на молбата за международна закрила. Следователно, изпълнено е изискването на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ. Спазена е и гаранцията по чл. 10, параграф 1, б. „а“ от Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005 г. относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки. Съгласно последната норма всички кандидати за убежище преди разглеждането на тяхната молба за убежище трябва да бъдат информирани относно процедурата, която се прилага относно правата и задълженията им по време на процедурата, както и относно последствията, които могат да произтекат от неспазването на техните задължения или отказа да сътрудничат на органите на език, за който има разумни основания да се счита, че те разбират. Те се информират за сроковете, както и за средствата, с които разполагат за изпълнението на своето задължение да предоставят документите, които са посочени в чл. 4 от Директива 2004/83/ЕО. Тази информация им се предава в срок, за да е възможно те да упражнят правата си, които са гарантирани от директивата, както и да могат да изпълнят задълженията си по чл. 11.

В разглеждания казус с последващата молба от страна на чуждия гражданин не са представени нови документи, като той е навел само нови твърдения, имащи отношение към правото му да получи международна закрила, които не са дали основание молбата му за закрила да бъде повторно разгледана по същество.

Но в настоящото производство в съдебно заседание чуждият гражданин, търсещ закрила заявява,

че е омъжена и бременна с първото си дете, както и че съпругът ѝ има бежански/ хуманитарен статут от Държавна агенция.

Съгласно чл. 33, §. 2 б. "г" от Директива 2013/32 държавите-членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако в предварителното разглеждане, тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила – разглеждането на молбата следва да продължи /чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32/.

Новите факти от значение за делото по смисъла на чл. 142, ал. 2 от АПК са факти, които имат спрямо спорното правоотношение значение за решаване на делото.

При преценката за съответствие на акта с материалния закон, установеното по делото следва да бъде взето предвид съгласно разпоредбата на чл. 142, ал. 2 от АПК. Съгласно правилата на чл. 142 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му (ал. 1), но ако до приключване на делото се установят нови факти от значение за делото след издаване на отказа, те следва да се вземат предвид от съда (ал. 2). В случая наличието на това, че е бременна и омъжена, както и че съпругът ѝ е с предоставен статут е именно такъв, е индиция за нови факти от значение за делото и макар отказът, разгледан към издаването му да е бил законосъобразен, предвид изложеното по-горе, тези нови факти следва да бъдат зачетени.

В тази връзка съдът следва да съобрази и целта на производството по чл. 76б от ЗУБ, която е да се даде възможност за закрила на тези лица, които имат нови съществени данни или за страната по произход, или свързани с личното им положение – да получат своевременно разглеждане на тези заявени обстоятелства. Наличието на неизследвани до момента факти за личното положение на чуждия гражданин налага изясняването им в рамките на останалите факти, вкл. и тези относно актуалната обстановка в държавата по произход.

По изложените съображения, съдът приема, че оспореният отказ е незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 5 от АПК, поради което следва да бъде отменен. Предвид естеството на административния акт, съдът не може да реши спора по същество, поради което, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да се изпрати на компетентния административен орган за ново произнасяне, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. А. М. – гражданка на С., ЛНЧ: [ЕГН], решение № 199 Х от 08.12.2025г. на Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което и е отказано допускане на последваща молба за предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

ВРЪЩА делото като преписка на Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за ново разглеждане и произнасяне по последваща молба с вх. № КП – 01 – 8114 от 21.11.2025 г. на ДАБ-МС, подадена от М. А. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданка на С., при изпълнение на задължителните указания по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението не подлежи на обжалване.